

РЕШЕНИЕ

№ 491

гр. София, 28.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 11.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7540** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № ПО-76/16.07.2021 г., издадено от директора на ТД на НАП-С., с което е потвърдено ПНПОМ с изх. № С210022-023-0001916/07.07.2021 г., издадено от старши публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

В жалбата е посочено, че оспореното решение, е незаконосъобразно. Твърди се, че процесното постановление е издадено при неизяснена фактическа обстановка и е немотивирано, както и че същото е незаконосъобразно. Посочено е, че искането въз основа на което е издадено ПНПОМ е немотивирано. Сочи се, че не е приложима нормата на чл. 177 от ДОПК, тъй като не е издаден РД и РА, а спрямо дружеството се извършва ревизия. Според жалбоподателя, неправилно в мотивираното искане е прието, че ще бъде затруднено събирането на публични вземания. Твърди се, че от страна на публичния изпълнител не е обоснована нуждата от налагане на обезпечителни мерки. Посочено е, че дружеството до голяма степен разплаща и получава пари по банков път, поради което запорирането на наличните и постъпващи суми по банковата сметка на дружеството сериозно затрудняват неговата дейност. Изложени са аргументи, че обезпечителните мерки са наложени, без да е налице обезпечителна нужда и в противоречие с института на солидарната отговорност по чл. 177 от ЗДДС. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. Ч., който поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски в

минимален размер.

Ответникът - директорът на ТД на НАП-С. – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. Б., която оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

ПНПОМ с изх. № С210022-023-0001916/07.07.2021 г. е издадено на основание мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р-22221421003597-039-001/05.07.2021 г. ПНПОМ е издадено от Р. Д. Д. – ръководител на екип, извършващ ревизията, възложена със ЗВР № Р-22221421003597-020-001/22.06.2021 г. В хода на ревизията е установено, че очакваният размер на предполагаемите публични задължения на дружеството е общо 13 526 лв., от които 13 516 лв. – главница и лихви в размер на 10 лв., изчислена към 05.07.2021 г.

С ПНПОМ с изх. № С210022-023-0001916/07.07.2021 г. е наложена ПОМ – запор върху налични и постъпващи суми по банкова сметка, находяща се в [фирма] в размер на 13 526 лв. Изпратено е запорно съобщение с изх. № С210022-146-0001590/07.07.2021 г., по което на 07.07.2021 г. е постъпил отговор от банката, че запорът е наложен.

Издаденото ПНПОМ е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № ПО-76/16.07.2021 г., издадено от директора на ТД на НАП-С..

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 7-дневен срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК – директорът на ТД на НАП-С.. Видно от представената по делото Заповед № 367/17.05.2021 г. на изпълнителния директор на НАП, е наредено, считано от 18.05.2021 г., Е. Н., да изпълнява длъжността „директор на ТД на НАП-С.“ за срок до назначаването на титуляр на длъжността, но за не повече от 6 месеца.

ПНПОМ също е издадено от компетентен орган, в законоустановената писмена форма, като съдържа всички задължителни реквизити, съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Анализът на цитираната разпоредба сочи, че на органа по приходите се дава възможността за налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, което

следва да стане след мотивирано искане от орган по приходите до публичен изпълнител, в хода на неприключило ревизионно производство.

В процесния случай мотивираното искане на органа по приходите е направено в хода на ревизията, следователно е спазено законовото изискване да е налице мотивирано искане в хода на неприключило ревизионното производство. В тази връзка е неоснователно оплакването, съдържащо се в жалбата, че не е налице приключило ревизионно производство с издаване на РД и РА за установяване на задължения на [фирма], за които да бъде ангажираната солидарната отговорност на [фирма] по чл. 177 от ДОПК. Няма законово изискване, което да обвързва налагането на предварителни обезпечителни мерки с приключване на ревизионното производство.

Съгласно нормата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Изрично в обжалваното решение са изложени мотиви относно обстоятелствата по чл. 121, ал. 3 от ДОПК. Наложеният обезпечителни мерки по никакъв начин не спират извършваната от лицето дейност. Същото разполага с възможността да поиска издаването на разпореждане за разрешаване на неотложни плащания на основание чл. 229 от ДОПК, като не са налице доказателство същото да се е възползвало от нея.

Съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител.

Съгласно чл. 195, ал. 2 от ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено.

В конкретния случай публичният изпълнител е извършил анализ на събраните доказателства относно имущественото състояние на жалбоподателя, анализ на размера на задължението, възможността на длъжника да обслужва текущите и настоящите задължения, както и гаранциите за събиране на публичното вземане на принципа за бърза ликвидност на вземанията, с оглед на което е обосновал обезпечителната нужда за налагане заповед върху наличните и постъпващи суми по банкови сметки, с обжалваното постановление.

Налагането на предварителни обезпечителни мерки представлява самостоятелно производство, което се извършва само по време на висящо производство, каквото е в случая ревизионното производство. Налагането на обезпечителни мерки в условията на едно бъдещо (предполагаемо) вземане, наличието и размера на което може и да не се потвърди в края на ревизията, представлява засилена грижа на закона към защитата на публичния интерес. Необходимостта от прилагане на разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК се мотивира с опасността удовлетворението на бъдещото вземане да е невъзможно или да бъде значително затруднено.

В административното производство, свързано с издаването на постановление за предварително обезпечаване, законодателят не е вманил на публичният изпълнител нито задължение, нито компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията. При предприемането на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител е в условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения, както и относно мотивите, обуславящи налагането на предварителните обезпечителни мерки, и се

ползва от преценката на ревизиращия орган. Публичният изпълнител не е контролен орган на ревизиращия орган по приходите и не може да оспорва неговите предположения, нито да ги отхвърля. Следва да се има предвид, че предварителните обезпечителни мерки се налагат в хода на ревизията или при издаване на ревизионен акт за обезпечаване на бъдещи публични вземания, чийто размер ще бъде окончателно установен след приключването ѝ с влязъл в сила ревизионен акт. Размерът на задълженията се определя от ревизиращия екип и обосноваването им също е от тяхната компетентност. Предвид на гореизложеното, неоснователни са изложените от жалбоподателя доводи за неправилност на ПНПОМ с изх. № С210022-023-0001916/07.07.2021 г.

Ревизиращият екип в своето Искане точно и обосновано е посочил мотивите, поради които е приел, че са налице предпоставките за налагане на ПОМ по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Видно от издаденото постановление, публичният изпълнител е извършил необходимия анализ на предоставената от страна на ревизиращия екип информация.

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195 ал.5 от ДОПК.

Първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр.1 от ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от жалбоподателя са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложената ПОМ съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК - запор върху налични и постъпващи суми по банкова сметка.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 от ДОПК в случая не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1-8 от ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 от ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл. 165 от ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл. 121, ал. 1, пр.1 от ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул. Спорно е третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр.3 от ДОПК - дали предварителните обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

Третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 от ДОПК – неспазване на изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК, също не е налице. Както беше посочено и по-горе в настоящото решение е налице ЗВР, както и мотивирано искане.

Неоснователно е възражението за незаконосъобразност на ПНПОМ поради отсъствие

на предпоставките на чл.177 ЗДДС. Фактическият състав по разпоредбата не характеризира типична хипотеза на установително производство по глава петнадесета от ДОПК. Отговорността по чл.177 ЗДДС подлежи на установяване с ревизионен акт и наличието на предпоставките за нейното реализиране се преценява в производството по издаване/оспорване на ревизионния акт. Обезпечителното производство е акцесорно спрямо ревизионното и предпоставките за неговото законосъобразно провеждане са разгледани по-горе.

С оглед изложеното, оспореното решение, както и потвърденото с него ПНПОМ са законосъобразни, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл.161, ал. 1 от ДОПК и чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер 500 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВРЪЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № ПО-76/16.07.2021 г., издадено от директора на ТД на НАП-С., с което е потвърдено ПНПОМ с изх. № С210022-023-0001916/07.07.2021 г., издадено от старши публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА С. голд“ Е. с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 2, представлявано от Р. Н. Д. да заплати на ТД на НАП-С. сумата от 500 лв. /петстотин/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

СЪДИЯ: